

מובהק לעגלה ערופה, וכל הקושיות בסגנון אחד הם, ע"כ יאות מאוד לזכור זה ע"כ.

★ ★

בגמ': יולדת כי מייתי קרבן לאישתרווי באכילת קדשים הוא ולא לכפרה.

כתב הגאון הבאר שבע כאן: בפ"ק דשבועות [ח, א, ועיי"ש בגליון] משני מצורע כי מייתי קרבן לאישתרווי בקהל וכו', אומר אני שהוא שיבוש וטעות ולא יש חכם אשר ישיבנו על כנו, וצריך להגיה לאישתרווי באכילת קדשים ע"כ.

וכתב הגאון רבי ארי' ליב הכהן זצ"ל (בנו של הגאון שער אפרים זצ"ל) בקובץ צפונות (קובץ ד' ע' לא): אחר המחילה מכ"ת, לדידי לא קשיא מידי, ואין צריך הגהה, ופירושו לאישתרווי בקהל היינו בעזרת ישראל, וכדתנן פ"ק דכלים [מ"ח] כל מחוסרי כפרה אסור להכנס לעזרת ישראל, וכן כתב הרמב"ם בפ"ד מהל' מחוסרי כפרה [ה"ב], ועיין בספרו [של הבאר שבע] שכתב זה שנית בצידה לדרך שלו פ' מצורע, ומה שכתבתי שם בגליון ודוק, כי לדעתי כוונת האמת בלי צורך הגה' ושלא לעבור ח"ו על חרם ר"ת. וכשהוא אומר לאישתרווי בקהל היינו לאישתרווי באכילת קדשים, כי כל זמן שלא הביא כפרתו, אסור ליכנס לעזרת ישראל היינו בקהל שאמר, ואסור לאכול נמי בקדשים, ולכן בש"ס פעם אומר לאישתרווי בקדשים ופעם אומר לאישתרווי בקהל, כי דא ודא חדא היא, וכמ"ש לעיל, ולא כמו שהבין הרב המחבר הזה עם כמה גדולים עמו, כי התורה מונחת בקרן זוית, וה' יאיר עינינו בתורתו הקדושה.

ועיין לקמן דף קיח ג' שמביא שם עדות שכן הגיהו הרבנים הגדולים בצפת ת"ו, ואני כנס על הענקים נלע"ד כמ"ש לעיל דא"צ הגהה, וכן הוא בתוס' שם, וגם הרש"ל לא הגיה בחכמת שלמה עכ"ד ודפח"ח.

★ ★

בגמ': אלא מעתה ספק מצורע שעבר עליו יוה"כ לא מייתי דהא עבר עליו יוה"כ כו'.

ובפי' רש"י, כגון ספק קדם שיער לכן לבהרת וטהור, ספק בהרת קדם לשיעור לבן וטמא עיי"ש.

כתב הגאון מטשעבין זצ"ל בקובץ ישורון (כרך י"ד ע' קעה): נשאלתי מאז מכבוד הה"ג מוה"ר אברהם שור

שהמים הטמאים נזרעים ונתבטלים בתוך המקוה, "אף הקב"ה מטהר את ישראל", ע"י התדבקותם במקורם.

וכתב עוד, דלפי זה יתבאר אמאי יוה"כ"פ מכפר על חטא ואשם תלוי - שבא על הספק, שהרי למעשה אין הקרבן על חטא בפועל, שהרי אם נתוודע לו מביא קרבן חטאת, וכן מבואר (לעיל כ"ג ע"ב) שאם הביא קרבן ונודע לו שלא חטא, מ"מ הבשר יאכל, הרי שהחטא בא על עצם הדבר שהכניס עצמו בספק, וזהו חטא בנפש, וחטא זה אשר בנפש מזדככת ומטהרת ע"י התדבקותה בשרשה ביום הכיפורים.

וכתב שם עוד דלקמן (כ"ו ע"א) מבואר דחטא הספק של סוטה אינו מתכפרת ע"י יוה"כ"פ [אלא מעתה ספק סוטה שעבר עליה יוה"כ"פ לא תייתי כו'], וטעם הדבר, שכיון שהיא נתייחדה עמו, הרי שחטאה כבר בחומר ולא ברוח ונפש, וממילא אין לה כפרה ביוה"כ"פ, וכמו כל שאר חייבי חטאות, שהם חטאים שבגוף שאין להם כפרה ע"י יום הכיפורים.

דף כ"ו ע"א

בגמ': סימן יולדת, מצורע, נזיר, סוטה בעגלה.

כתב הגאון האדר"ת זצ"ל בספרו מגלת סמנים (ע' קכט): בא סימן על קושיות הגמ' על דברי רב תחליפא אבוה דרב הונא בר תחליפא משמיה דרבא, ועל ר' אלעזר, שדרשו קרא דמכל חטאתיכם לפני ד' תטהרו, חטא שאין מכיר בו אלא ד' הוא שיום הכפורים מכפר, אבל ידע בה זולתו ית"ש אינו מכפר. ע"ז מקשה הגמ', א [אלא מעתה ספק יולדת שעבר עליה יום הכפורים לא תייתי. ב] ספק מצורע שעדבר עליו יום הכפורים לא מייתי כו'. ג [ספק נזיר כו'. ד] ספק סוטה שעבר עליה כו'. ה [עגלה ערופה שעבר עליה יום הכפורים.

פי' הסימן בדרך צחות, קרי לי' כאן עגלה בלשון עגלה ור"ל שכולם נזדמנו להיות יחד ולשבת בעגלה, היולדת נזיר וסוטה - וכה"ג מצאנו מדחז"ל ביוסף שפירש מאביו בפ' עגלה ערופה וע"כ רמז לו זה במה ששלח לו העגלות, וזש"כ וירא העגלות אשר שלח לו יוסף. וכמו שהיה מנהגם להוביל העגלות ע"י שורים וכמ"ש בפ' המשכן בסדר נשא, וכ"כ בפ' עגלה ערופה עגלת בקר, וע"כ שפיר הוא סימן